

[Rager.]

arbejder og Beskæftigelsesforanstaltninger indtil 31. Marts 1940, og senere er der fremstillet to Tabeller, der indeholder Oversigt over de samme Ting, men uden Angivelse af, om det er pr. Dato eller pr. hvornaar. Der staar intet derom. Der staar i sidste Kolonne en Oversigt over det, som er udført til den 1. Marts 1940, altsaa en Gentagelse af Oplysningerne fra selve Lovforslaget, men det øvrige kan jeg ikke finde noget om, og det vil jeg gerne bede Ministeren oplyse om.

Jeg gaar ud fra, at det er pr. 1. September, Opgørelsen er foretaget. Dér vil man se, naar man gaar det igennem, at den paa Stedet udbetalte Arbejdsløn i Forhold til de samlede Udgifter svinger meget stærkt. Man er visse Steder oppe mod de 70 pCt. og nogle Steder helt nede paa 15 pCt. Jeg nævner dér som et afskrækkende Eksempel Augustenborg og Højer, hvor der til Kloak og Vejreparation paa i alt 64 500 Kr. er udbetalt 9 000 Kr. i Arbejdsløn paa Stedet. Jeg vil haabe, at det væsentligste af den øvrige Udgift er gaaet til danske Materialer. Det kan man ganske vist ikke se, men det vil jeg gaa ud fra. Naar jeg har nævnt et afskrækkende Eksempel, vil jeg ogsaa nævne et lysende Eksempel, nemlig fra Hasseris Kommune, der ved en Kloak og Vejreparation af en samlet Udgift paa 59 500 Kr. har udbetalt ikke mindre end 71 581 Kr. i Arbejdsløn, altsaa ca. 140 pCt. af de samlede Udgifter. Dette synes jeg er meget godt gjort. Jeg troede først, det var en Trykfejl, men saa maatte der være flere, for hvis jeg tæller de to Kolonner sammen, hvor de to Tal staar, viser det sig, at de er talt rigtigt sammen, saa der er ikke noget i Vejen. Hvis man mange Steder er inde paa at anvende saa høj en Procent af de samlede Udgifter til Arbejdsløn, er man inde paa en god Vej.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg til selve Lovforslaget gøre nogle særlige Bemærkninger, idet jeg i øvrigt gaar ud fra, at der bliver Anledning til at drøfte Spørgsmaalene i et Udvalg. Der er i § 1, Stk. 2, 1ste Linie, sat ind, at de Bestemmelser, der findes i § 1, Stk. 1, om Indberetning til Arbejds- og Socialministeren angaaende Tidspunktet for Iværksættelse af Arbejder for Staten, ogsaa gælder for Arbejder, der iværksættes af Kommuner, og hvortil der ydes Tilskud af Staten efter nærværende Lov. Da det af § 3 fremgaar, at man tænker sig, at ogsaa private Institutioner, der sætter Arbejde i Gang, kan faa Tilskud, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke var rigtigt,

at man efter „Kommuner“ i § 1, Stk. 2, 1ste Linie, indføjede: „og private Institutioner“ med en Jævnførelse med § 3.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Betingelser staar vi uden Tvivl over for, at visse Virksomheder herhjemme, særlig i Byer, maa ventes at ville standse paa Grund af manglende Raamaterialer i den kommende Tid. Det vil formentlig ogsaa kunne medføre, at Arbejdere, der hidtil har været vant til at finde deres Beskæftigelse i Byer, kan komme ud for at blive henvist til Foranstaltninger som disse, og det er ganske givet, at den Løn, der dér fastsættes, ligger under, hvad vi for blot nogle Aar siden kunde have tænkt os. Men vi maa huske, under hvilke Forhold det danske Samfund befinder sig. Jeg tænker ikke paa Stillingen i Dag, men paa, hvordan vi maa forudse at kunne komme til at befinde os inden for det Tidsrum, for hvilket denne Lov skal gælde, og dér er det jo Resignation, der maa kræves, Ofre, der maa kræves, men jeg synes dog, at dér her bliver krævet meget haardt. Jeg hilser med Glæde dette, at man ogsaa rækker en Haand ud til andre end dem, der har haft saa stor Arbejdsløshed, som tidligere krævedes for at komme i Betragtning, nemlig at de vedkommende har haft mindre end 10 Maaneders Arbejde i Løbet af de sidste to Aar. Dér gaar vi over til at sætte som Betingelse, at vedkommende har haft mindre end 4 Maaneders Arbejde eller mindre end 100 Arbejdsdage i det sidste Aar, og at der som Regel skal være hængaaet mindst 14 Dage siden sidste Arbejdsophør. Det anføres i Bemærkningerne, at man forventer, at ca. 50 pCt. af de ledige kan blive henvist, medens efter den gamle Regel kun 20 pCt. kunde blive henvist. Jeg hilser det med Glæde, og jeg tror ogsaa, at det vil kunne faa gavnlige Indflydelse paa den gennemsnitlige Arbejdsintensitet ved disse Arbejder. Man maa nemlig være klar over, at efter de hidtidige Regler har en Del af de Arbejdere, som er blevet henvist efter saa lang Lediggang, været saa længe ude af normal Træning, at de ganske naturligt maa have en vis Opøvelsestid, hvortil naturligvis ogsaa kommer, at en Del af de uundgaelige daarlige Elementer har været med, og at de har betydet procentvis mere, end de vil komme til i Fremtiden, hvor man maa vente, at en større Del af den Arbejdskraft, der bliver stillet til Disposition, vil være mindre ude af Træning, end Tilfældet har været før, og det tror jeg kun vil være at hilse med Glæde.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa Enkeltheder. De øvrige Bemærkninger, jeg